

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان

بررسی دیدگاه پرستاران در برقراری ارتباط با بیماران فاقد پاسخ کلامی بستری در
بخشهای مراقبت ویژه و عوامل مرتبط با آن سال ۱۳۹۹

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

نگارنده:

معصومه آقایی

استاد راهنما:

دکتر معصومه ایمانی پور

۱۴۰۰

چکیده فارسی

بررسی دیدگاه پرستاران در برقراری ارتباط با بیماران فاقد پاسخ کلامی بستری در بخش های مراقبت ویژه و عوامل مرتبط با آن سال ۱۳۹۹

زمینه و هدف: برقراری ارتباط از ابزارهای مهم در مراقبت از بیمار محسوب می شود و در بخش های مراقبت ویژه از اهمیت بیشتری برخوردار است چراکه بیماران در شرایط خاص و بحرانی قرار دارند. از جمله این شرایط خاص بیمارانی هستند که به دلایل بیماری یا درمانی قادر به برقراری ارتباط کلامی نیستند. از آنجا که دیدگاه پرستار در نحوه عملکرد پرستاران از نظر برقراری ارتباط با این بیماران تاثیر دارد، هدف این مطالعه تعیین دیدگاه پرستاران در برقراری ارتباط با بیماران فاقد پاسخ کلامی بستری در بخش های مراقبت ویژه و عوامل مرتبط با آن می باشد.

روش پژوهش: این مطالعه مقطعی از نوع توصیفی- تحلیلی که بر روی ۱۷۴ پرستار شاغل در بخش های مراقبت ویژه بیمارستان های منتخب وابسته به دانشگاه علوم پزشکی تهران انجام شد. روش نمونه گیری، در دسترس و براساس معیارهای ورود بود. داده ها به صورت خودگزارش دهی با استفاده از پرسشنامه محقق ساخته دیدگاه جمع نسخه ۲۶ تجزیه و تحلیل شدند. به منظور تعیین دیدگاه پرستاران از SPSS آوری شدند. داده ها در نرم افزار برای بررسی ارتباط متغیرهای دموگرافیک آزمون های آماری توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار) و شغلی پرستاران با دیدگاه ایشان از آزمون همبستگی پیرسون استفاده گردید.

یافته ها: نتایج نشان داد بیشتر واحدهای مورد پژوهش (۹۴٪/۳) درباره برقراری ارتباط با بیماران غیرهوشیار/ هوشیار فاقد پاسخ کلامی بستری در بخشهای مراقبت ویژه دیدگاه مثبت داشتند. همچنین مشخص شد بی علائگی پرستار به کار در بخش مراقبت ویژه، مراقبت های جسمانی زیاد بیماران بخش ویژه و تعداد زیاد بیماران هر پرستار در بخش مراقبت های ویژه بیش از بقیه عوامل با میزان ارتباط با بیماران فاقد پاسخ کلامی مرتبط است. بین متغیرهای دموگرافیک و ویژگی های شغلی پرستاران با دیدگاه آنها در مورد برقراری ارتباط با بیماران غیرهوشیار/ هوشیار فاقد پاسخ کلامی ارتباط معنادار نبود.

نتیجه گیری: با توجه به دیدگاه مثبت پرستاران در برقراری ارتباط با بیماران غیرهوشیار/ هوشیار فاقد پاسخ کلامی در بخش مراقبت های ویژه، شایسته است تا تمهیداتی جهت استفاده از اثرات مثبت این نگرش در عمل و رفع موانع و بهبود ارتباط با این بیماران در نظر گرفته شود. از جمله این اقدامات می توان به کاهش نسبت بیمار به پرستار در بخش های ویژه که بیماران نیاز به مراقبت های جسمانی زیاد دارند و نیز تلاش برای ارتقا انگیزه و علاقه پرستاران برای کار در این بخش ها اشاره کرد.

واژه های کلیدی: ارتباط؛ مراقبت های ویژه؛ بیمار غیرهوشیار؛ کوما؛ اینتوبه

Tehran University of Medical sciences
School of Nursing and Midwifery

Title:

Study of nurses' viewpoints in communicating with patients with no verbal response, hospitalized in critical care units and its related factors; 2020

By

Masoumeh Aghaei

Supervisor

Dr. Masoomeh Imanipour

2021

Abstract:

Title: Study of nurses' viewpoints about communication with patients unable for verbal response hospitalized in critical care units and its related factors; 2020

Background and Aim: Communication is an important tool in patient care and is more important in intensive care units because patients are in critical situations. These special conditions include patients who are unable to communicate verbally due to illness or treatment. Since the nurse's perspective has an effect on their performance in communicating with these patients, the aim of this study was to determine the nurses' perspective on communication with patients without verbal responses admitted to intensive care units and its related factors.

Methods: This descriptive-analytical study was performed on 174 nurses working in the intensive care units of selected hospitals affiliated to Tehran University of Medical Sciences. Sampling method was convenience and based on inclusion criteria. Data were collected through a self-report researcher-made questionnaire. Data were analyzed in SPSS software version 26. Descriptive statistical tests (frequency, percentage, mean and standard deviation) were used to determine the nurses point of view and Pearson correlation test was used to investigate the relationship between demographic and occupational variables with nurses' views.

Results: The results showed that most of the subjects (94.3%) had a positive attitude about communicating with unconscious or conscious patients without verbal response admitted to intensive care units. It was also found that the nurse's reluctance to work in the intensive care unit, the high physical care of critically ill patients and the large number of patients in the intensive care unit are more related with communication with patients without verbal response. There was no significant relationship between demographic variables and nurses' job characteristics with their views on communicating with unconscious / conscious patients without verbal response.

Conclusion: Considering the positive attitude of nurses in communicating with unconscious or conscious patients without verbal response in the intensive care unit, it is worthwhile to take measures to eliminate the barriers and improve the communication with these patients. These measures include reducing the patient-to-nurse ratio in intensive care units where patients need more physical care. As well as taking some efforts for enhancement of nurses' motivation and interest to work in these wards.

Keywords: Communication; Intensive Care Unit; Unconscious Patient; Coma; Intubation